

[Ole Henriksen]

Men jeg konstaterer, at foruden at vi skal snakke om det, så skal der altså også gribes ind over for det fagretlige system, således at det bliver strammet til på den mest autoritære måde, og det synes jeg netop understreger det melerede i CDs opfattelse.

Jørgen Jensen (DKP):

Må jeg til den sidste diskussion, der har været her, sige, at selv om man nu kom med erklæring om, at man ikke ville gribe ind næste gang, hvem skulle så egentlig tro på det? Da man greb ind ved augustforliget, sagde vi: det er også et indgreb i den overenskomstsituation, som skal afsluttes 1. marts 1979. Da man greb ind i dyrtidsreguleringen, forsikrede man, at det overhovedet ikke var noget indgreb, det havde ikke nogen virkning. I dag må alle erkende, at det var det. Sandheden er, at de gentagne indgreb har undergravet tilliden til, at der overhovedet er frie forhandlinger i dette land på arbejdsmarkedet. Det er det, der er kendsgerningen.

Må jeg sige til hr. Melchior, at det er ikke udtryk for hykleri, at man opvejer plusser og minusser. Forholdet er bare det, at der her alene er tale om minusser til arbejderklassen. En ændring af det fagretlige system forudsætter først og fremmest, at man ændrer de forhold, vi har herhjemme med modsætninger. Man taler om at stramme det fagretlige system. Ja men er der nogen fra den side af salen, hvor hr. Melchior sidder, der har født den tanke, at man også skulle stramme det for de arbejdsgivere, der under denne overenskomstsituation med deres formand i spidsen, hr. Thorsen, stod frem og sagde: gennemfører man de og de krav, så flygter kapitalen til udlandet? Ja men er det ikke en form for strejke? Er det ikke at sige til dette samfund: I kan gøre, hvad fanden I vil, hvis ikke vi får det, som vi vil have det, så tager vi værdierne ud af dette land, og så kan I blive tilbage uden værdier? Er der nogen, der har tænkt den tanke at sige til de kapitalhavere, at de begår en forbrydelse, og det må vi sætte ind over for? Nej, den tanke har man ikke. Men hvad er en overenskomst andet end dette, at man sætter en kontrakt op for, hvor meget man skal have for at sælge sin arbejdskraft? Man kunne ikke drømme om at gribe ind i den pris, andre tager for at

sælge deres kapital, men over for arbejderne kan man gøre det.

Det udvalgsarbejde, der har været, har ikke ændret vores grundlæggende holdning. Vi vil stemme imod lovforslag nr. L 196 ved tredje behandling. Vi vil stemme for ændring af ferieloven, det skal jeg komme tilbage til. Vi vil stemme for lovforslaget vedrørende medhjælperloven. Vi vil stemme imod ændringen af overenskomsten for den offentlige sygesikring. Vi vil stemme imod lovforslaget om begrænsning af avancer og af lønstigningers indregning i priserne, fordi det alene er et forsøg på at bremse lønudviklingen for arbejderne. Vi vil undlade at stemme vedrørende lovforslaget om begrænsninger af tantiemer og vederlag, og det vil vi, fordi det ingen virkning har, men blot skal bruges propagandamæssigt til at fortælle arbejderklassen, at de godt kan holde sig tilbage. Vi har erfaringer fra tidligere love på dette område, hvor det har været helt tydeligt og klart, at det er rigtigt, man kunne begrænse tantiemer, det er rigtigt, man kunne begrænse vederlag, men hvor blev pengene af i mellemtiden? De blev opmagasineret i virksomhederne, og den dag man ophævede loven, så blev de udbetalt igen. Det kan bevises konkret, hvis man tager de perioder, hvor der har været den slags love, og tager, hvad der er sket umiddelbart efter. Der er hele spørgsmålet om friaktiers betydning, og der er også direkte tale om at udbetale penge. Det er et bluffnummer. Men vi vil ikke være med til at hjælpe socialdemokratiet til ude på arbejdspladserne at kunne sige: kommunisterne gik altså også imod at begrænse vederlag. Det er der ikke tale om at man vil; der er tale om, at man bare vil holde dem tilbage.

Vi vil stemme for en ændring af tjenestemandspensionerne, fordi det er en lille hjælp til den gruppe, det drejer sig om.

Der har været nogle, der har rost formanden for arbejdsmarkedsudvalget, og det kunne jeg sådan set også gøre. Det kommer an på, hvordan man ser det. Hvis opgaven var bunden, inden for en urimeligt kort tidsfrist at køre tingene igennem, all right, så var det godt gjort. Men hvad var egentlig udvalgsarbejdet? Det var en situation, hvor man var låst fast, hvor S og V havde bundet sig så tæt sammen, at man sagde: uanset hvad der kommer af saglige, nøgterne oplysninger, så ændres der ikke ved det, der ligger her. Ja